

Contemplatie en kakofonie in kerk en schuur

RECENSIE ZOMERJAZZFIETSTOUR

★★★★★

Gebeurtenis 24ste ZomerJazz-FietsTour, muziekfestival in kerkjes en boerschuren **Gezien** 28/8 in dorpjes Reitdiepdal **Publiek** ca. 1500

Door **Illand Pietersma**

De ZomerJazzFietsTour had dit jaar liefst vijf vertrekpunten, waar de meer dan 1500 bezoekers hun eigen muziektocht langs concerten in kerken en boerschuren konden beginnen. Een van de drukste startplaatsen was de kerk van Aduard. Daar gaf trompettist Eric Vloeimans samen met de Servische pianist Bojan Z een fantasistisch concert. Natuurlijk klonken er invloeden uit de Oost-Europese muziek, maar ook flamencoritm

met jubelende, Spaanse schetsen van Vloeimans. Het nummer *Fati-ma* bleek een Oosterse vrouw met een statige, Perzische tred en zachte rondingen uit de trompet. Meestal gaat een deel van het publiek al tijdens een set op weg naar een volgend concert. Maar nu bleef de kerk tot het eind tjokvol. Niemand wilde wat missen.

Dit in tegenstelling tot het trio Eke, even verderop in De Fabriek. De machinale sound met borrelende sopraansax, stotende bariton, denderende drums en duistere effecten uit een versterkt 'klavichord' sloot goed aan op de omgeving. Het geluid was echter zó overdonderend, dat je na een of twee nummers al vol zat.

In de kerk van Den Ham speelde de Zwitserse klarinettist Claudio Puntin met pianist Wolfert Brederode, een van de weinige Nederlan-

ders bij het bekende ECM-label. Met een pianosnaartje hier en een zucht uit de klarinet daar zorgden ze voor een contemplatief moment. Vanuit minimale patronen creëerden ze het gevoel van een ontlukkend voorjaar. Met name Puntin bracht diepgang en dynamiek met zijn prachtige spel op de basklarinet, en verraste zelfs eventjes met scheurende rockeffecten op zijn instrument.

De meest traditionele muziek kwam zaterdag van een van de jongste deelnemers: pianist Gideon van Gelder. Zijn trio begon het optreden met enkele jazzstandards van onder meer Thelonious Monk, en een lekker gedreven *Footprints*. "Eindelijk 'straight ahead' op de 'Jazz'FietsTour", noteerde iemand. Het is inderdaad een 'jazz'festival, maar de FietsTour staat vooral bekend om zijn eigenzinnige pro-

grammering – van mainstream en wereldmuziek tot vooral eigentijdse jazz en experimenten. Het is de combinatie van de aangename fietstochtjes, de ongedwongen sfeer die de vele vrijwilligers neerzetten, en de avontuurlijke concerten, die de ZomerJazzFietsTour al jaren tot een succes maakt. Veel bezoekers hadden een geweldige dag gehad of waren altijd wel iets van hun gading tegen gekomen, zo was 's avonds in de feesttent van Garnwerd te horen.

Een leuke verrassing was bijvoorbeeld de Duitse formatie The Dorf van Jan Klare. De saxofonist had vijf jaar geleden al eens het Grand Theatre op zijn kop gezet met melige punkjazz. Nu was hij de vrolijk springende dirigent van een energieke bigband. De muziek zat vol Zappa-achtige wendingen, popgrooves, kakofonische orkanen

en rockgitaren. Dynamisch en swingend. Na een sterk begin zakte de spanning wel wat weg. Maar de overweldigende headbang-speedrock van slotnummer *Blast* maakte veel goed. Het enthousiaste publiek dwong nog een toegift af.

Tegen het einde van het festival speelde Spinifex in een schuur bij Feerwerd. Deze 'zware' koperband herbergt onder meer twee tuba's, een trombone en een baritondwarsfluit. Daarmee werden verschillende, diepe lagen met tegendraadse lijnen opgebouwd, wat soms deed denken aan de muziek van Henry Threadgill. Trompettist Gijs Levelt sprak zijn bewondering uit over de door weer en wind fietssende jazzliefhebbers. Vol enthousiasme noemde hij de ZomerJazz-FietsTour 'het beste jazzfestival van Nederland... Misschien wel van de wereld'. Staat genoteerd.